

ANTENNIT VIREeseen NIIN ETÄ- KUIN LÄSNÄTYÖSSÄ

Toukokuussa osallistuin kokoukseen, jonka oli omalla tavallaan havahduttava. Esihenkilö oli kutsunut omaan ryhmäänsä kuuluvat henkilöt läsnäkokoukseen, jonka aluksi hän pyysi meitä esittäytymään muille ja kertomaan omista tehtävistämme. Ajatuksena oli esittäytymisen ja tiedon jakamisen avulla parantaa tietoisuutta kunkin kollegan asiantuntemuksesta ja osaamisesta, jotta yhteistyö ja avun pyytäminen tarvittaessa olisi helpompaa. Muita kuunnellessa ainakin itselleni tuli tunne, että en kovinkaan tarkasti tiennyt tai muistanut mitä kaikkea kollegani tekevät, vaikka niin olin kuvitellut. Tehtävien ja osaamisen kirjo oli varsin laaja ja jokaisella hieman omanlaisensa. Puheenvuorojen aikana tuli tietoon muutakin, kuten se, että joillakin tehtävät olivat muuttuneet melko äskettäin ja asioissa riitti vielä opettelemista. Tiedon jakamisen ohessa myös ymmärrys toistemme tilanteesta tuntui lisääntyvän.

Tieto ja ymmärrys jopa läheisten kollegojen tehtävistä ja vaihtelevista tilanteista saattaa siis helposti hieman hapertua. Yksi ilmeinen syy on nykyisen monipaikkatyön tuottama kommunikaation kapeutumisen, kun fyysisiä kohtaamisia ja vapaamuotoista keskustelua on vähemmän. Vaikka verkkovälitteinen kommunikaatio toimisi teknisesti hyvin, se ei voi täysin korvata läsnätyön kohtaamisiin liittyvää välitöntä, kokonaisvaltaisempaa ja usein myös rennompaa yhteyttä muihin ihmisiin. Tosin sekä etä- että läsnätyön arjessa voimme usein viritellä omat antennimme ja tutkamme vielä vähän paremmiksi, jotta oikeasti näkisimme ja kuuluisimme toisemme.

Ymmärrystämme lisäävän hyödyllisen tiedon löytäminen tai huomaaminen ei myöskään aina ole helppoa, kun tietoa

on hajallaan lukuisissa viestintä- ja julkaisukanavissa. Usein krooninen aikapula tuottaa omat haasteensa, mutta siitä huolimatta olisi hyvä varata säännöllisesti aikaa asioiden seurantaan ja uuden tiedon omaksumiseen. Samalla syvenyy ymmärrys siitä, miten monimuotoista työtä tehdään sekä kirjastoissa että niihin liittyvissä laajemmissa verkostoissa ja työryhmissä.

****

Monet tämän Signumin artikkeleista liittyvät kansainväliseen yhteistyöhön. Susanna Parikka ja Anne Lehto esittelevät artikkelissaan Pohjoismaisten yliopistojen muodostaman yhteistyöorganisaation toimintaa. Ritva Niskala puolestaan kirjoittaa pitkästä työperiodistaan Mosambikissa 1990-luvun lopulla. Kansainvälistä yhteistyötä kuvataan myös Juha Hakalan artikkelissa, jonka aiheena on standardien tuottaminen.

Tästä lehdessä jatkuu juttusarja STKS:n työryhmistä, esittelyvuorossa on Kirjastojuridiikan työryhmä. Juridiikka käsittelee myös Soile Mannisen artikkeli tekijänoikeuslain muutoksista kirjastotyön näkökulmasta. Muita aiheita lehdessä ovat Koha-kirjastojärjestelmän kehittämiseen liittyvä yhteistyö, rinnakkaistallennuksen kehittäminen lean-menetelmien avulla sekä kooste keväällä pidetystä dataviittauksia käsittelevästä seminaarista.

Muistathan vastata STKS:n jäsenille tarkoitettuun [kyselyyn](#) Signumista, siten voit osaltasi vaikuttaa lehden kehittämiseen.

Omasta ja toimituskunnan puolesta toivotan hyvää kesää kaikille Signumin lukijoille!

Mika Holopainen